

Wtorek, 22 października 2013 r.

P7_TA(2013)0433

Nowe podejście do edukacji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2013 r. w sprawie nowego podejścia do edukacji (2013/2041(INI))

(2016/C 208/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 165 i 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 listopada 2012 r. zatytułowany „Nowe podejście do edukacji: Inwestowanie w umiejętności na rzecz lepszych efektów społeczno-gospodarczych” (COM(2012)0669),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2012 r. zatytułowany „Roczna analiza wzrostu na 2013 r.” (COM(2012)0750),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 15 lutego 2013 r. w sprawie inwestowania w kształcenie i szkolenie – odpowiedź na komunikat zatytułowany „Nowe podejście do edukacji: Inwestowanie w umiejętności na rzecz lepszych efektów społeczno-gospodarczych” oraz na roczną analizę wzrostu na 2013 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego „Erasmus dla wszystkich” – Program UE na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu (COM(2011)0788),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 września 2012 r. dotyczący projektu wspólnego sprawozdania Rady i Komisji z 2012 r. w sprawie realizacji odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (strategii UE na rzecz młodzieży na lata 2010–2018) (COM(2012)0495) oraz odpowiedni dokument roboczy służb Komisji (SWD(2012)0256),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 26 listopada 2012 r. w sprawie kształcenia i szkolenia w strategii „Europa 2020” – roli kształcenia i szkolenia w naprawie gospodarczej, we wzroście gospodarczym oraz pobudzaniu zatrudnienia ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 grudnia 2011 r. zatytułowany „Kształcenie i szkolenie na rzecz inteligentnego, trwałego rozwoju Europy sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2011)0902),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „EUROPA 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie społecznego wymiaru kształcenia i szkolenia ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie odnowionej europejskiej agendy w zakresie uczenia się dorosłych ⁽³⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram Europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 393 z 19.12.2012, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 135 z 26.5.2010, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 372 z 20.12.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1.

Wtorek, 22 października 2013 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie przeciwdziałania zjawisku przedwczesnego kończenia nauki ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie wczesnego kształcenia w Unii Europejskiej ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie programu „Mobilna młodzież” – ramy dla ulepszania europejskiego systemu kształcenia ogólnego i zawodowego ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie kompetencji kluczowych w zmieniającym się świecie: realizacja programu prac „Edukacja i szkolenia 2010” ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie uczenia się przez całe życie na rzecz wiedzy, kreatywności i innowacji – realizacja programu prac „Edukacja i szkolenie 2010” ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 12 kwietnia 2013 r. w sprawie nowego podejścia do edukacji ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0314/2013),
- A. mając na uwadze, że jednym z głównych celów strategii „Europa 2020” jest zmniejszenie odsetka osób przedwcześnie kończących naukę do poziomu poniżej 10 % i zwiększenie odsetka osób młodych z wykształceniem wyższym lub z odpowiednim wykształceniem zawodowym do poziomu co najmniej 40 %;
- B. mając na uwadze, że w strategicznych ramach europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) uwzględniono poziomy odniesienia przewidujące objęcie wczesną edukacją co najmniej 95 % dzieci w wieku od czterech lat do czasu rozpoczęcia realizacji obowiązku szkolnego; ograniczenie do poziomu poniżej 15 % odsetka piętnastolatków o niewystarczających umiejętnościach w zakresie czytania, matematyki i przedmiotów przyrodniczych; uczestnictwo średnio co najmniej 15 % dorosłych w grupie wiekowej od 25 do 64 lat w procesie uczenia się przez całe życie;
- C. mając na uwadze, że promowanie mobilności stanowi jeden z głównych priorytetów UE oraz mając na uwadze, że na 2020 r. wyznaczono cel zakładający, iż 20 % absolwentów w UE będzie odbywać część studiów na uczelniach zagranicznych; mając na uwadze, że mobilność studentów, nauczycieli i pracowników odgrywa podstawową rolę w integracji europejskiej;
- D. mając na uwadze, że programy mobilności młodzieży na lata 2014–2020 powinny dawać realną szansę na zdobycie wiedzy i nowych umiejętności, a przez to przyczynić się do zwiększenia stopy zatrudnienia osób młodych;
- E. mając na uwadze, że w rocznej analizie wzrostu na 2013 r. Komisja wzywa do wspierania wzrostu gospodarczego i konkurencyjności oraz przeciwdziałania bezrobociu i społecznym skutkom kryzysu poprzez dokonywanie racjonalnych inwestycji w dziedzinie kształcenia i szkolenia;
- F. mając na uwadze, że w marcu 2013 r. stopa bezrobocia wśród osób młodych do 25 roku życia wynosiła w UE 23,5 %, a jednocześnie nie można było zapełnić ponad 2 milionów wakatów na rynku pracy; mając na uwadze, że w kilku państwach członkowskich wzrasta liczba osób bezrobotnych, czas trwania bezrobocia wydłuża się, a dopasowanie na rynku pracy jest coraz mniej efektywne;
- G. mając na uwadze, że utrzymujący się kryzys gospodarczy i środki oszczędnościowe wprowadzone w celu konsolidacji budżetowej w kilku państwach członkowskich wywierają poważną presję na życie obywateli UE z powodu bezrobocia, wykluczenia społecznego i ubóstwa; mając na uwadze, że zwłaszcza u osób młodych kryzys prowadzi w skrajnych przypadkach do niedożywienia lub zaburzeń psychicznych; mając na uwadze, że w szczególności w państwach członkowskich o bardziej niestabilnej gospodarce cięcia w budżecie na edukację utrudniły dostęp do kształcenia oraz pogorszyły jakość nauczania;

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 E z 11.6.2013, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 89.

⁽³⁾ Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 77.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2010, s. 33.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 139 z 17.5.2013, s. 51.

Wtorek, 22 października 2013 r.

- H. mając na uwadze, że kryzys oraz polityka oszczędnościowa mają bezpośredni negatywny wpływ na perspektywy dostępu młodych ludzi do edukacji i jej kontynuację oraz na ich perspektywy dostępu do zatrudnienia i jego utrzymania; mając na uwadze, że wydatki na edukację to inwestycja w przyszłość i dlatego należy je chronić przed środkami oszczędnościowymi;
- I. mając na uwadze, że młode osoby zmagają się z coraz większymi trudnościami w przechodzeniu z etapu edukacji do etapu zatrudnienia, a brak formalnego współdziałania między instytucjami oświatowymi a rynkiem pracy zwiększa ryzyko wysokiego bezrobocia; mając na uwadze, że wysokiej jakości szkolenie zawodowe zależy od ścisłej współpracy między sektorem publicznym i prywatnym oraz dużego zaangażowania partnerów społecznych;
- J. mając na uwadze, że dostępne i elastyczne kształcenie i szkolenie o wysokiej jakości mają kluczowy wpływ na rozwój osobisty i realizowanie się młodych uczących się osób, a także upowszechniają wśród nich aktywną postawę obywatelską i dobrostan i podnoszą ich zdolności dostosowania się oraz uczestnictwa w życiu społeczeństwa i życiu zawodowym; mając na uwadze, że problemy gospodarcze i społeczne potęgują eurosceptycyzm wśród obywateli;
- K. mając na uwadze, że przemoc w szkole wpływa niekorzystnie na dobrostan osób młodych oraz skutkuje słabszymi wynikami w nauce i przedwczesnym kończeniem nauki;
- L. mając na uwadze, że otwarte zasoby edukacyjne (OER) podnoszą jakość, zwiększają dostępność i równy dostęp do edukacji oraz umożliwiają dzięki stosowaniu ICT i nowych technologii interaktywny, kreatywny, elastyczny i zindywidualizowany proces uczenia się; mając na uwadze, że otwarta edukacja zwiększa szanse na trwałe zatrudnienie przez wspieranie uczenia się przez całe życie;
- M. mając na uwadze, że pomimo ogólnie wysokiej stopy bezrobocia wśród osób młodych w niektórych sektorach takich jak technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT) i służba zdrowia występują coraz większe trudności w obsadzaniu wakatów wykwalifikowanymi pracownikami; mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich można zaobserwować zwiększającą się przepaść pomiędzy kwalifikacjami absolwentów a umiejętnościami wymaganymi na rynku pracy;
- N. mając na uwadze szybkie tempo zmian potrzeb rynku pracy; mając na uwadze, że konieczne jest dążenie do dobrej jakości edukacji i rozwoju indywidualnego oraz baczne obserwowanie przyszłych tendencji w kształtowaniu się potrzeb rynku pracy w celu dostosowania i modernizowania programów kształcenia i szkolenia, tak aby sprostać konieczności zapewnienia podstaw wiedzy i strategii uczenia się przez całe życie, a także oferować właściwe umiejętności do wykonywania właściwych prac, takie jak korzystanie z nowych technologii i sieci społecznościowych, bez szkody dla misji akademickiej w zakresie przekazywania wiedzy; mając na uwadze, że zawód nauczyciela musi się odpowiednio dostosowywać do zmian modeli nauczania, jeśli chodzi na przykład o umiejętności i kwalifikacje oraz status i przebieg kariery;
- O. mając na uwadze, że umiejętności, technologia i zawody podlegają szybkim zmianom i że w ciągu całego życia zawodowego każdy pracownik będzie zmuszony kilkakrotnie dostosować się do nowych technologii, a w związku z tym musi posiadać podstawy wiedzy na tyle solidne, aby być w stanie to osiągnąć;
- P. mając na uwadze, że pobudzanie wzrostu gospodarczego, wydajności i wszechstronności na szczeblu krajowym okazało się mieć olbrzymi wpływ na rynek pracy, na którym odnotowano wzrost liczby powstających miejsc pracy, poprawę ich jakości oraz lepszą integrację osób młodych na rynku pracy;

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji, w szczególności silny nacisk na zwalczanie bezrobocia wśród młodzieży przez inwestowanie w umiejętności, wezwanie do unowocześnienia systemów szkolnictwa wyższego, a także promowanie światowej klasy kształcenia i szkolenia zawodowego, elastycznych ścieżek uczenia się, w tym wspierania OER, uczenia się poprzez praktykę oraz uczestnictwa partnerów społecznych w ich opracowywaniu; ponadto z zadowoleniem przyjmuje działania mające na celu rozwiązanie problemu niedoboru wykwalifikowanych nauczycieli i osób prowadzących szkolenia, takie jak skuteczniejszy nabór nauczycieli i zatrzymywanie ich w zawodzie oraz udzielanie im profesjonalnego wsparcia;
2. uważa, że rola edukacji jest daleko szersza i nie polega jedynie na realizowaniu założeń gospodarczych zawartych w europejskich i krajowych strategiach; w tym kontekście ponownie stwierdza, że podstawowym zadaniem edukacji jest przygotowywanie jednostek do życia i kształtowanie aktywnych obywateli w coraz bardziej złożonym społeczeństwie;
3. zauważa, że w wyniku kryzysu gospodarczego i finansowego wiele rodzin nie ma już środków finansowych na opłacenie kosztów wyższego wykształcenia, co spowodowało wzrost odsetka osób przedwcześnie przerywających naukę na tym poziomie kształcenia; uważa, że państwa członkowskie powinny stać na straży prawa wszystkich osób, niezależnie od ich sytuacji finansowej, do darmowej, powszechnej edukacji o wysokiej jakości;

Wtorek, 22 października 2013 r.

4. przypomina, że większe kompetencje językowe przyczyniają się do pobudzania mobilności i poprawy szans na zatrudnienie, do zrozumienia innych kultur i stosunków międzykulturowych; w pełni popiera wniosek Komisji dotyczący nowych unijnych poziomów odniesienia w zakresie kompetencji językowych, według których do 2020 r. przynajmniej 50 % piętnastolatków powinno znać pierwszy język obcy, a co najmniej 75 % powinno uczyć się drugiego języka obcego;
5. potwierdza, że słabe umiejętności językowe stanowią poważną przeszkodę w swobodnym przepływie pracowników i międzynarodowej konkurencyjności przedsiębiorstw w Unii, w szczególności na obszarach, gdzie obywatele europejscy mieszkają blisko granicy z sąsiadującym krajem, w którym mówi się w innym języku; przypomina, że naukę języka uznaje się za dużo bardziej skuteczną w młodym wieku;
6. nalega na zagwarantowanie mobilności studentów w celu pogłębienia ich znajomości języków i umiejętności komunikacyjnych, które są warunkiem niezbędnym do dostosowania się do wymogów wspólnego rynku pracy w UE;
7. wzywa do przyjęcia holistycznego – obejmującego aspekty akademickie i zawodowe – podejścia do kształcenia i szkolenia oraz przypomina, że należy dostrzec szerszy zakres zadań edukacji w zakresie rozwoju osobistego; nalega, aby dalej wspierać zdobywanie i uznawanie umiejętności nabytych w drodze uczenia się pozaformalnego i nieformalnego oraz podkreśla rolę takiego uczenia się jako elementu całościowej strategii uczenia się przez całe życie, której celem jest stworzenie społeczeństwa wiedzy o silnych jednostkach i aktywnych obywatelach, sprzyjającego włączeniu społecznemu; wskazuje, że realizacja takiej strategii będzie zależeć od stopnia samodzielności, jaki będzie mogło osiągnąć nasze młode pokolenie;
8. wzywa państwa członkowskie do konsekwentnego przeprowadzania analizy porównawczej na odpowiednich europejskich modelach najlepszych praktyk w obszarze edukacji i zatrudnienia;
9. przypomina główne założenia i cele, do których osiągnięcia UE zobowiązała się w strategii „Europa 2020”, a mianowicie do zapewnienia inteligentnego, zielonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu, stworzenia silnej i innowacyjnej Unii Europejskiej oraz promowania integracji społecznej i wyższego poziomu solidarności, a jednocześnie przygotowania obywateli do udanego i satysfakcjonującego życia; zwraca uwagę na główny cel, jakim jest zainwestowanie 3 % PKB w badania i rozwój;
10. wzywa państwa członkowskie do nadania priorytetu wydatkom publicznym i inwestycjom w obszarze kształcenia, szkolenia, badań i innowacji; przypomina, że cięcia budżetowe w tych obszarach będą miały negatywny wpływ na edukację oraz że inwestycje w tych dziedzinach mają zasadnicze znaczenie dla ożywienia gospodarczego i globalnej konkurencyjności Unii oraz dla postępów w realizacji celów strategii „Europa 2020”;
11. zdecydowanie opowiada się za obserwacją sytuacji w państwach członkowskich i zapoczątkowaniem na szczeblu unijnym debaty z zainteresowanymi stronami na temat skuteczności inwestycji i wynikających z nich korzyści w dziedzinie kształcenia i szkolenia; podkreśla, że edukacja stanowi gwarancję zrównoważonego rozwoju, który powinien pozostać priorytetem pomimo obecnego kryzysu;
12. apeluje do państw członkowskich o przyjęcie przepisów zakazujących dyskryminacji ze względu na płeć, orientację seksualną, tożsamość płciową, niepełnosprawność, religię lub przekonania oraz wiek w dziedzinie edukacji; nalega na Radę, aby szybko przyjęła horyzontalną dyrektywę antidyskryminacyjną, która ma podstawowe znaczenie dla zagwarantowania faktycznej równości oraz zwalczania uprzedzeń i dyskryminacji, w tym w szkole;
13. zwraca się do państw członkowskich, aby zapewniły równy dostęp do edukacji i zaproponowały środki, które odpowiadałyby potrzebom osób uczących się, w szczególności członków najsłabszych grup społecznych, takich jak osoby niekształące się, niepracujące ani nieszkolące się;
14. apeluje o stworzenie konkretnych środków, aby lepiej powiązać kształcenie i szkolenie ze środowiskiem pracy w celu zwiększenia konkurencyjności i wyprzedzenia przyszłych potrzeb rynku pracy; podkreśla znaczenie polityki regionalnej sprzyjającej tworzeniu regionalnych inkubatorów innowacji skupiających przedsiębiorstwa branży twórczej, uniwersytety, inwestorów i instytucje kulturalne w celu promowania kształcenia i szkolenia;
15. zaleca włączenie edukacji i nauki jako obszarów priorytetowych w dokumentach strategicznych państw członkowskich na okres programowania 2014–2020 w celu zabezpieczenia środków na ich rozwój, wprowadzania nowych technik kształcenia, w tym szkolenia kadry nauczycielskiej oraz podwyższania jakości nauczania;

Wtorek, 22 października 2013 r.

16. wzywa państwa członkowskie, by dążyły do ściślejszego powiązania kluczowych strategicznych wyzwań politycznych określonych w ramach europejskiego semestru z działaniami podejmowanymi w ramach otwartej metody koordynacji (OMK) w celu wsparcia państw członkowskich w zapewnianiu dobrej jakości i dostępności kształcenia i szkolenia także w czasach ograniczeń budżetowych;

Młodzież – inwestycja na przyszłość

17. przypomina, że młodzi ludzie mają ogromny potencjał i kluczową rolę do odegrania w osiąganiu celów strategii „Europa 2020” w zakresie kształcenia i zatrudnienia; przypomina państwom członkowskim o bliskim powiązaniu przedwczesnego kończenia nauki, braku umiejętności związanych z zatrudnieniem i bezrobocia wśród młodzieży; przypomina również, że wczesna edukacja i opieka nad dzieckiem oraz ważna rola rodziców tworzą podwaliny uczenia się i rozwoju młodych ludzi w przyszłości, jednak edukację taką należy prowadzić wyłącznie poprzez zabawę, a nie metodami szkolnymi lub poprzez presję na osiągnięcie celów nauczania;

18. zaznacza, że osoby młode stanowią również najbardziej podatną na zagrożenia grupę społeczną; zwraca uwagę na znaczenie, jakie ma uznanie osób młodych za grupę priorytetową w przyszłej polityce społecznej Unii, oraz podkreśla znaczenie zwiększania mobilności osób młodych; wzywa ponadto państwa członkowskie do wspierania polityki przeciwdziałania przemocy w szkole w celu ograniczenia zjawiska przedwczesnego kończenia nauki i zapewnienia faktycznego dostępu do edukacji dla wszystkich;

19. wzywa do uznania roli organizacji młodzieżowych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego i angażowania ich w tworzenie i wdrażanie strategii uczenia się przez całe życie; podkreśla rolę organizacji młodzieżowych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego jako uzupełniających organizacji świadczących usługi edukacyjne w zakresie uczenia się pozaformalnego i nieformalnego oraz oferujących możliwości wolontariatu, przynoszących osobom uczącym się i młodym ludziom korzyści pod względem rozwoju zarówno umiejętności o charakterze ogólnym, jak i indywidualnych kompetencji osobistych, takich jak umiejętność twórczego i krytycznego myślenia, inicjatywność, zdolność do przetwarzania informacji i rozwiązywania problemów, umiejętność pracy zespołowej i komunikowania się w zespole, a także pewność siebie, zdolności przywódcze i przedsiębiorczość;

20. apeluje o uznawanie kwalifikacji zdobytych przez młodzież podczas studiów na uczelni niemacierzystej, przede wszystkim kwalifikacji uzyskanych w ramach programu Erasmus;

21. postuluje, aby osoby uczące się i organizacje, do których należą, uczestniczyły w procesach decyzyjnych dotyczących edukacji oraz podkreśla fakt, że uczenie się powinno opierać się na zorganizowanym dialogu z osobami uczącymi się w zakresie opracowywania programów nauczania i metod wspierających podejście ukierunkowane na uczenie się przez całe życie;

22. wzywa państwa członkowskie do promowania atrakcyjności kształcenia i szkolenia zawodowego i lepszego jego dostosowania do rynku pracy oraz do uczynienia go nieodłączną częścią systemu edukacji i zadbania o jego jakość; wzywa do większego skupienia się na zdobywaniu podstawowych umiejętności w drodze formalnego i nieformalnego szkolenia od młodego wieku, ale również osób dorosłych, oraz umiejętności o charakterze ogólnym, w szczególności poprzez wprowadzenie we współpracę z sektorem biznesu szkolenia w zakresie przedsiębiorczości oraz w dziedzinie ICT, oraz w drodze pobudzania kreatywności, aby ułatwić młodym ludziom wejście na rynek pracy i zwiększyć ich szanse na zatrudnienie, a także stworzyć możliwości założenia własnych firm; zwraca uwagę na konieczność zapewnienia przez państwa członkowskie mechanizmów wsparcia dla upadających nowych przedsiębiorstw i wyeliminowania biurokracji;

23. potwierdza znaczenie, jakie ma opracowanie i wdrożenie opartych na przedsiębiorczości systemów edukacji w całej Europie; podkreśla, że dostęp studentów do edukacji w zakresie przedsiębiorczości jest zróżnicowany i nierzadko ustalany na szczeblu instytucji; wzywa zatem państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne, by we współpracy z instytucjami oświatowymi, uwzględniały elementy edukacji w zakresie przedsiębiorczości w treściach programów nauczania w kształceniu podstawowym, szkoleniu zawodowym i szkolnictwie wyższym; uważa, że szczególny nacisk należy położyć na wyrównanie dysproporcji i istotnych różnic w rozwoju edukacji w zakresie przedsiębiorczości, zgodnie z ustaleniami zawartymi w badaniu z 2008 r. dotyczącym przedsiębiorczości w szkolnictwie wyższym, potwierdzonymi na konferencji wysokiego szczebla w Budapeszcie w 2011 r.;

24. podkreśla, że wyższy poziom wiedzy i umiejętności ma zasadnicze znaczenie; podkreśla konieczność zwiększenia atrakcyjności i wartości nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki w edukacji oraz obszarów, w których prognozuje się niedobór miejsc pracy w przyszłości, i tych, które w najbliższych latach będą potrzebować coraz większej liczby wykwalifikowanych pracowników i z dużym prawdopodobieństwem zapewnią wysokiej jakości trwałe miejsca pracy (na przykład zielona gospodarka, usługi dla biznesu, ICT, służba zdrowia i edukacja); potwierdzając, że nauki ścisłe, technologia, inżynieria i matematyka odgrywają niezmiernie ważną rolę, jeśli więcej osób młodych ma znaleźć pracę w czasach kryzysu, wzywa także do właściwego wyważenia zdobywania wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych podczas studiów, nie zaniedbując przy tym poznawania nauk społecznych;

Wtorek, 22 października 2013 r.

25. wzywa państwa członkowskie do zadbania również o bardziej efektywną edukację, kładącą nacisk na nabywanie umiejętności ogólnych, umiejętności językowych i umiejętności w zakresie przedsiębiorczości, aby zwiększyć szanse na zatrudnienie w skali ogólnounijnej; wzywa państwa członkowskie do pouczania obywateli o prawach obywatela UE, obowiązkach obywatelskich i zobowiązaniach oraz o tym, co mogą zyskać dzięki prawu do swobodnego przemieszczania się w UE; podkreśla, że w celu rozwoju aktywnej postawy obywatelskiej i integracji społecznej w trakcie całego procesu nauczania należy również poświęcić dostateczną uwagę naukom humanistycznym;

26. podkreśla, że programy nauczania muszą być wielodyscyplinarne i opracowane pod kątem rozwijania otwartych, możliwych do wykorzystania w innych dziedzinach umiejętności, pozwalających na zmianę obszaru studiów; przypomina, że szczególnie nacisk należy położyć na nauczanie tych przedmiotów i treści, których niedobór w poszczególnych państwach członkowskich został uwypuklony w statystykach krajowych i międzynarodowych;

27. zwraca uwagę na konieczność położenia nacisku na powiązania pomiędzy edukacją, oczekiwaniami osób młodych i potrzebami rynku pracy, aby ułatwić osobom młodym zdobycie dobrej pracy po ukończeniu nauki, co ma również na celu zapewnienie im niezależności;

28. podkreśla znaczenie wspierania młodych ludzi, zwłaszcza tych niekształcących się, niepracujących ani nieszkolących się (młodzieży NEET), poprzez promowanie dobrej jakości staży, przyuczania do zawodu, programów edukacyjnych drugiej szansy, ogólnie uznanych dwutorowych systemów uczenia się i uczenia się poprzez praktykę, a także szczególnych środków zwiększających dostęp do szkolnictwa wyższego i aktywną integrację tych osób w środowisku edukacji i pracy; uważa, że są to wartościowe etapy w procesie przechodzenia z etapu edukacji do życia zawodowego, jak również w zakresie obniżania stopy bezrobocia wśród osób młodych;

29. wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań na rzecz zwiększenia udziału osób zatrudnionych i bezrobotnych w programach reorientacji i przekwalifikowania zawodowego w celu zmniejszenia ryzyka bezrobocia, szczególnie długotrwałego bezrobocia, wśród tej części siły roboczej, na której działalność zawodową jest coraz mniejsze zapotrzebowanie;

30. wzywa państwa członkowskie do zachęcania pracodawców, by proponowali większą liczbę dobrej jakości ofert przyuczenia do zawodu, ustalili jasne kryteria jakości w celu uniknięcia nadużyć oraz do uproszczenia procedur administracyjnych dla przedsiębiorstw oferujących możliwości pracy lub szkolenia osobom młodym, aby ułatwić im rozwój zawodowy;

31. przypomina państwom członkowskim, jaką rolę odgrywają programy UE w upowszechnianiu edukacji, mobilności, umiejętności językowych, aktywności obywatelskiej, wartości europejskich, świadomości kulturowej i innych wartościowych umiejętności, przy czym wszystkie te czynniki przyczyniają się do zwiększenia szans na zatrudnienie i lepszego rozumienia innych kultur przez młodych ludzi; zwraca uwagę na konieczność zapewnienia dalszego wsparcia dla takich programów w wieloletnich ramach finansowych (WRF) na lata 2014–2020, kładąc szczególnie nacisk na mobilność edukacyjną, współpracę i reformę polityki;

32. wskazuje na wartość dodaną doświadczenia zagranicznego w ułatwieniu osobom przedwcześnie opuszczającym szkołę i młodzieży bez dyplomu znalezienia pracy; uważa, że program Erasmus+ stwarza również dla tej grupy doskonałą okazję do odbycia części szkolenia zawodowego poza granicami;

33. wyraża zadowolenie w związku z ponownym zwróceniem uwagi na kwestię automatycznego uznawania porównywalnych stopni akademickich i jego cel, jakim jest zrównanie praw wszystkich studentów niezależnie od miejsca uzyskania kwalifikacji; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do podjęcia większych wysiłków w dziedzinie uznawania stopni akademickich;

34. podkreśla, jak trudne może być wejście na rynek pracy po zakończeniu studiów, po których może nastąpić długi okres bezrobocia i przymusowego braku aktywności zawodowej, szczególnie w okresie kryzysu gospodarczego, jak ma to miejsce obecnie; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia strategii wsparcia niezbędnych do rozwiązania tych problemów;

35. wzywa państwa członkowskie, by inwestowały w mechanizmy wczesnej aktywizacji zawodowej i programy zatrudnienia, oferowały możliwości zdobycia doświadczenia zawodowego i wspierały możliwości zatrudnienia, usprawniły poradnictwo zawodowe i ustanowiły dostosowane do potrzeb biura karier oraz zapewniały szkolenia i kursy doszkalające osobom młodym, które utraciły pracę, oraz tym, które zakończyły formalną edukację, co pozwoliłoby im uniezależnić się, prowadzić samodzielne życie oraz zabezpieczyłoby ich rozwój zawodowy;

Wtorek, 22 października 2013 r.

36. wzywa państwa członkowskie do szybkiego wdrożenia europejskiej gwarancji dla młodzieży, programów uczenia się poprzez praktykę, praktyk zawodowych i dwutorowych systemów uczenia się, które byłyby łatwo dostępne i zorientowane na przyszłą karierę, do oferowania odpowiednich warunków pracy, kładących duży nacisk na uczenie się oraz powiązanych z procesem zdobywania kwalifikacji, jak również do współpracy z regionami w celu dopilnowania, aby Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych była faktycznym uzupełnieniem i dodatkiem do działań podejmowanych już na szczeblu regionalnym i krajowym w celu zwalczania bezrobocia wśród osób młodych; przypomina, że tego rodzaju zatrudnienie tymczasowe powinno być etapem na drodze do uzyskania stałej pracy; wzywa również do wykorzystania w charakterze środków wsparcia instrumentów finansowych w ramach polityki spójności;

37. podkreśla, że gwarancja dla młodzieży nie może zastępować wysiłków i reform strukturalnych, których celem ma być przygotowanie systemów edukacji i rynków pracy w niektórych państwach członkowskich do zmierzenia się z przyszłymi wyzwaniami;

38. wzywa państwa członkowskie, by zahamowały ograniczanie wydatków na wsparcie zatrudnienia i edukacji młodych ludzi; podkreśla, że na zasadzie preferencyjnej należy na ten cel przeznaczyć środki i instrumenty dostępne w ramach systemu gwarancji; uważa, że jako dodatkowe wsparcie państwa członkowskie powinny wykorzystywać środki dostępne w ramach polityki spójności oraz że te środki należy przeznaczyć szczególnie na realizację projektów wsparcia zatrudnienia i edukacji młodzieży;

39. wzywa do zintegrowanego podejścia obejmującego możliwości finansowania z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), Funduszu Spójności i krajowych źródeł finansowania z myślą o osiągnięciu inteligentnego wzrostu; podkreśla rolę EFS we wspieraniu inwestycji w kształcenie i szkolenie, umiejętności i uczenie się przez całe życie; dlatego usilnie wzywa do zapewnienia minimalnego łącznego udziału EFS w budżecie przeznaczonym na politykę spójności na poziomie 25 %; uważa również za istotne, by państwa członkowskie informowały instytucje oświatowe o możliwościach uzyskania środków finansowych z UE na cele edukacyjne;

40. podkreśla konieczność wyczulenia nauczycieli na kompetencje kluczowe, takie jak techniki uczenia się uczenia, kompetencje społeczne i obywatelskie, inicjatywa, wrażliwość kulturowa i autoekspresja; zwraca w związku z tym uwagę na znaczenie inwestowania w programy uczenia się przez całe życie dla nauczycieli;

41. przypomina, że to na szczeblu niższym niż krajowy można uzyskiwać najbardziej rzetelne i aktualne informacje o regionalnych rynkach pracy, zaś władze lokalne i regionalne mogą odgrywać znaczącą rolę w wykrywaniu problemu niedopasowania umiejętności do rynku pracy, zapewnianiu odpowiednich programów przekwalifikowania lub szkolenia zawodowego i zachęcać do inwestowania zgodnie z lokalnym zapotrzebowaniem;

42. podkreśla, że w wielu najbardziej oddalonych lub znajdujących się w niekorzystnej sytuacji mikroregionach uczniowie mają poważne trudności z fizycznym dostępem do placówek oświatowych, co przyczynia się do znacznego zwiększenia odsetka osób przedwcześnie kończących naukę; wzywa państwa członkowskie, aby ze względu na trudną sytuację gospodarczą, która dotyka większość obywateli Europy, podjęły konkretne działania w celu pokonania tego typu przeszkód;

43. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie nowego europejskiego sojuszu na rzecz przygotowania zawodowego; wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia w reformach i działaniach szkoleń zawodowych jako realizacji części planów w ramach gwarancji dla młodzieży oraz do uruchomienia funduszy europejskich i krajowych, aby ten cel osiągnąć;

Zdecydowane ukierunkowanie na partnerstwa

44. podkreśla, że w silnych partnerstwach wykorzystuje się synergę między zasobami finansowymi i ludzkimi oraz działa się na rzecz podziału kosztów uczenia się przez całe życie, co jest szczególnie istotne w czasach oszczędności, a co przyczyni się do zahamowania spadku inwestycji publicznych w zatrudnienie i edukację młodzieży; przypomina, że partnerstwa mają także pozytywny wpływ na kształcenie i szkolenie z uwagi na to, że przyczyniają się do poprawy ich jakości i dostępności, nie naruszając przy tym integralności i niezależności instytucji oświatowych;

45. wzywa do intensyfikacji dialogu społecznego i obywatelskiego dotyczącego kształcenia i szkolenia na szczeblu zarówno krajowym, jak i unijnym oraz do wzmocnienia roli partnerów społecznych w kształtowaniu polityki;

46. uważa, że promowanie partnerstwa publiczno-prywatnego jest ważnym krokiem na drodze do wspólnej odpowiedzialności za edukację i rozwój zawodowy, mającym na celu szybszą adaptację absolwentów do wymogów przemysłu i rynku oraz zapewnienie dodatkowych środków na dostosowanie procesu kształcenia do zmian technologicznych;

Wtorek, 22 października 2013 r.

47. zauważa, że komunikat Komisji z dnia 20 listopada 2012 r. zatytułowany „Nowe podejście do edukacji: Inwestowanie w umiejętności na rzecz lepszych efektów społeczno-gospodarczych” nie określa żadnych konkretnych środków wdrażania współpracy między sektorem edukacji a różnymi partnerami społecznymi i biznesowymi; wzywa Komisję do aktywnego zwracania się o wsparcie i inicjatywy oraz inne formy współpracy z sektorem prywatnym w celu poprawy jakości edukacji, aby lepiej przygotowywać studentów do wchodzenia na rynek pracy po ukończeniu nauki;

48. wzywa państwa członkowskie do usprawnienia współpracy i partnerstwa pomiędzy przedsiębiorstwami a sektorem edukacji na wszystkich szczeblach, w tym partnerami społecznymi i pracodawcami oraz organizacjami studenckimi i młodzieżowymi, w szczególności jeśli chodzi o tworzenie programów nauczania, wydawanie wytycznych i oferowanie kształcenia, szkolenia i specjalizacji, których programy nauczania lepiej spełniają potrzeby rynku pracy i przyczyniają się do znalezienia trwałego rozwiązania problemu niedopasowania umiejętności do potrzeb; wzywa również do intensyfikacji dialogu społecznego i obywatelskiego na szczeblu zarówno krajowym, jak i unijnym oraz do wzmocnienia roli partnerów społecznych w kształtowaniu polityki;

49. z zadowoleniem przyjmuje sojusze na rzecz wiedzy i sojusze na rzecz umiejętności sektorowych uwzględnione we wniosku Komisji w sprawie nowego wieloletniego programu w dziedzinie kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu; uważa te sojusze za innowacyjne i zrównoważone sposoby na zwiększanie kapitału ludzkiego;

50. zwraca uwagę na wspólną odpowiedzialność różnych podmiotów w dziedzinie uczenia się przez całe życie, takich jak instytucje oświatowe, władze publiczne i przedsiębiorstwa, a także obywatele, którzy sami ponoszą odpowiedzialność za swoje życie;

51. wzywa Komisję i państwa członkowskie do starannego rozważenia koncepcji podziału kosztów jako sposobu finansowania edukacji; przestrzega przed wprowadzaniem mechanizmu podziału kosztów ze szkodą dla obywateli; zasady sprawiedliwości i powszechnego dostępu muszą mieć priorytetowe znaczenie w jakiegokolwiek reformie systemów kształcenia i szkolenia;

52. wzywa do dalszej współpracy między instytucjami oświatowymi, organizatorami kształcenia, sektorem przedsiębiorstw, partnerami społecznymi, organizacjami obywatelskimi oraz władzami lokalnymi, regionalnymi i krajowymi, a także służbami zatrudnienia w celu wymiany najlepszych praktyk, promowania partnerstw oraz podejmowania działań służących zapewnianiu dobrej jakości staży, praktyk i ofert w zakresie przyuczania do zawodu jako skutecznego sposobu naboru pracowników i trwałej integracji osób zmieniających swoją sytuację zawodową poprzez przejście z etapu edukacji do pracy; podkreśla konieczność zapewnienia zgodności tych praktyk z działaniami i inicjatywami podejmowanymi na szczeblu unijnym; wzywa również do szerszego korzystania z różnych dostępnych programów i funduszy UE, w szczególności z funduszy regionalnych;

53. uważa, że konieczne jest uznanie znaczenia, jakie ma łączenie inwestycji publicznych i prywatnych w dziedzinie kształcenia i szkolenia; podkreśla przy tym konieczność zabezpieczenia się przed ewentualnymi niepożądanymi skutkami ubocznymi takim jak utrudnianie dostępu do kształcenia i szkolenia grupom w niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej;

Perspektywa uczenia się przez całe życie

54. zauważa zmiany demograficzne w Unii, takie jak starzenie się społeczeństwa, niski wskaźnik urodzeń, jak również drenaż mózgowi i ucieczka kapitału ludzkiego; w związku z tym zauważa konieczność zdobywania nowych umiejętności i kompetencji przez całe życie, aby być w stanie zmierzyć się z wyzwaniem, jakie stawia gospodarka światowa, i reagować na nowe wymogi rynku pracy;

55. zauważa, jak ważne jest uznanie edukacji za jedno z praw człowieka, do którego wszyscy muszą mieć dostęp, służące rozwojowi osobistemu i społecznemu oraz nabywaniu umiejętności na całe życie; apeluje do państw członkowskich o poprawę otwartego dostępu do materiałów edukacyjnych i naukowych w celu obniżenia kosztów edukacji i badań naukowych, zwłaszcza w obliczu niedawnych cięć budżetowych w tych dziedzinach w całej Unii;

56. zachęca państwa członkowskie do promowania współpracy i synergii w obszarze uczenia się przez całe życie, w szczególności do zwiększenia dostępu do uczenia się oraz do opracowania, dostosowania i zmodyfikowania programów nauczania instytucji oświatowych – na przykład dzięki wykorzystaniu szybko rozwijających się możliwości uczenia się z pomocą zasobów cyfrowych oraz OER – w celu sprostania aspiracjom młodzieży i uwzględnienia nowych wyzwań we współczesnym świecie;

57. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę na rzecz otwartej edukacji, zapowiedzianą w komunikacie Komisji, która ma na celu poprawę skuteczności, dostępności i równości systemów kształcenia, szkolenia i uczenia się dzięki zwiększeniu wykorzystania ICT i nowych technologii w kształceniu i szkoleniu; wzywa wszystkie państwa członkowskie do wspierania inicjatyw służących otwarciu edukacji;

Wtorek, 22 października 2013 r.

58. z niepokojem zauważa daleko idące różnice w dostępnych zasobach ICT i ich znajomości w szkołach i instytucjach szkolnictwa wyższego pomiędzy państwami członkowskimi i w samych państwach członkowskich; zwraca uwagę na konieczność upowszechniania infrastruktury ICT i wiedzy w tym zakresie we wszystkich sektorach kształcenia i szkolenia, aby jak najlepiej przygotować studentów na cyfrową przyszłość;

59. przypomina o znaczeniu wysokiej jakości edukacji nauczycieli i osób prowadzących szkolenia, którą należy uzupełnić o mobilność i zawodowe szkolenia kadry nauczycielskiej przez cały okres ich kariery zawodowej; podkreśla fakt, że dobór i szkolenie, w tym szkolenie w miejscu pracy, nauczycieli mają zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania ogólnej jakości systemu edukacji;

60. podkreśla, że potrzebne są innowacyjne metody i treści nauczania, które dają uczącym się wskazówki na temat podejścia do edukacji („uczenie się uczenia”) oraz uwzględniają uczniów z najsłabszych grup społecznych oraz uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych; zauważa w szczególności szybkie zmiany w ICT, mediach cyfrowych i edukacji w zakresie przedsiębiorczości; zwraca uwagę na ważną rolę innych wychowawców (na przykład osób pracujących z młodzieżą, nauczycieli pracujących z osobami dorosłymi, doradców zawodowych i rodziców) i cennej współpracy pomiędzy nimi w odpowiedzi na zmieniający się charakter edukacji;

61. wzywa państwa członkowskie do inwestowania w uczenie się przez całe życie dla nauczycieli, aby wspierać ich rozwój zawodowy i osobisty, a także do wspierania statusu nauczycieli i poprawy ich warunków pracy; podkreśla ponadto możliwe korzyści wynikające ze zdobycia doświadczenia dydaktycznego w innym państwie europejskim;

62. apeluje o docenienie nauczycieli i odpowiednie ich uznanie niezbędne dla poprawy jakości nauczania;

63. podkreśla znaczenie wprowadzenia jednolitych i obiektywnych kryteriów oceny skuteczności i efektywności pracy nauczycieli oraz ich wpływu na wyniki nauczania i indywidualnego rozwoju uczniów;

64. zwraca uwagę na znaczenie zindywidualizowanych ścieżek uczenia się mających pomagać osobom uczącym się w uaktualnianiu i doskonaleniu ich umiejętności twórczych, społecznych i ekonomicznych w ciągu całego życia; uważa, że indywidualny coaching, opieka dydaktyczna i opieka pedagogiczna stanowią sposób na przekazywanie podopiecznym wiedzy i wiedzy fachowej, a także rozpoznawanie ich mocnych stron i wyposażanie ich w kompetencje wymagane w danym zawodzie;

65. uważa, że potrzeba zwiększenia dostępu do uczenia się należy do najważniejszych priorytetów Unii, przy czym konieczne jest wyraźne skoncentrowanie się na osobach, które nie mają dostatecznych umiejętności podstawowych; zachęca państwa członkowskie do wprowadzenia konkretnych środków w postaci wsparcia finansowego dla osób ze środowisk o niższym statusie społeczno-ekonomicznym, aby zapewnić wszystkim możliwość osiągnięcia najwyższego poziomu wykształcenia, a także zapewnić zaspokojenie potrzeb i dobrostan osób uczących się;

66. wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by system edukacji odpowiadał potrzebom wszystkich potencjalnych uczniów przez cały okres nauki w celu rozwijania i ochrony sprzyjającego włączeniu społecznemu i zintegrowanego systemu kształcenia i szkolenia oraz udostępniania wspierających i zindywidualizowanych rozwiązań oraz zindywidualizowanych ścieżek, zwłaszcza członkom najsłabszych grup społecznych zagrożonych nieuczestnictwem lub wykluczeniem społecznym, takim jak Romowie i inne mniejszości, migranci, a także osoby niepełnosprawne umysłowo lub fizycznie oraz te o specjalnych potrzebach edukacyjnych;

67. podkreśla konieczność uwzględnienia równouprawnienia płci, zwłaszcza w dziedzinie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki, gdzie kobiety są dalece niewystarczająco reprezentowane, w celu rozwiązania problemu segregacji zawodowej i dyskryminacji płcowej oraz wyeliminowania dyskryminacji ze względu na płeć i orientację seksualną w dziedzinie edukacji i wzywa do opracowania polityki zapewniającej włączenie społeczne i zachęcającej najsłabsze i znajdujące się w niekorzystnej sytuacji grupy, w tym osoby starsze, do uczenia się; w związku z tym zachęca państwa członkowskie do wprowadzenia konkretnych środków w postaci pomocy praktycznej, wsparcia finansowego lub dalszego szkolenia;

68. wzywa państwa członkowskie do oferowania uczniom i studentom znajdującym się w niekorzystnej sytuacji szerokiego wachlarza środków wsparcia, takich jak stypendia, granty, pożyczki studenckie udzielane na korzystnych warunkach, opieka dydaktyczna, opieka pedagogiczna, pomoc w nawiązywaniu kontaktów przez cały okres nauki, aby uchronić ich przed przedwczesnym zakończeniem nauki na poziomie szkoły średniej lub wyższej, a na poziomie szkolnictwa wyższego apeluje o pomoc takim studentom w uzyskiwaniu dostępu do programu Erasmus, w którym obecnie udział studentów wywodzących się z rodzin o niskim dochodzie jest poniżej średniej, oraz o wspieranie ich dostępu do wartościowych staży w przedsiębiorstwach, administracji publicznej i mediach w celu umożliwienia im zdobycia odpowiedniego doświadczenia zawodowego i stworzenia sieci wsparcia umożliwiających im osiągnięcie sukcesu zawodowego w przyszłości, a także o uwzględnienie ich szczególnych poglądów w kulturze instytucjonalnej;

Wtorek, 22 października 2013 r.

69. nalega na przyjęcie ukierunkowanego podejścia do szkolenia zawodowego dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz niepełnosprawnych dzieci i dorosłych w celu poszerzenia dostępu do edukacji, wsparcia ich rodzin oraz wykorzystania potencjału ich możliwości;

70. uważa, że wszystkie państwa członkowskie powinny dołożyć większych starań, by zmniejszyć odsetek uczniów przedwcześnie kończących naukę i w ten sposób osiągnąć główne cele strategii „Europa 2020”, w której założono obniżenie tego odsetka do mniej niż 10 % przez wprowadzenie wysokiej jakości programów wczesnej edukacji, rozwoju i opieki, które będą stosowne dla danej grupy wiekowej, będą obejmowały cały okres wczesnego dzieciństwa (od urodzenia do szóstego roku życia) i do których wszystkie dzieci będą miały zagwarantowany równy dostęp;

71. przypomina, że zapewnienie szerokiego wachlarza zajęć pozalekcyjnych i angażowanie rodziców w proces edukacji są konieczne, aby zmniejszyć nierówności wynikające z niekorzystnej sytuacji we wczesnym dzieciństwie, aby zapobiec kształceniu uczniów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji w specjalnych, osobnych szkołach i powstrzymać międzypokoleniowe dziedziczenie ubóstwa i wykluczenia społecznego, co może być monitorowane przy udziale odpowiednich zainteresowanych podmiotów, takich jak uznane lokalne organizacje pozarządowe;

72. podziela niepokój Komisji związany z alarmująco niskim poziomem uczestnictwa w uczeniu się dorosłych w większości państw członkowskich, przy czym średni wskaźnik udziału w UE wynosi 8,9 %; podkreśla zatem konieczność skoncentrowania się na dorosłych o niskich kwalifikacjach i roli odgrywanej przez kształcenie i szkolenie osób dorosłych w docieraniu do tych grup oraz na uczeniu się międzypokoleniowym; przypomina o szansach, jakie stwarzają zasoby cyfrowe do celów edukacyjnych i OER, jeśli chodzi o dostęp do kształcenia i szkolenia; przypomina znaczenie propagowania umiejętności cyfrowych oraz dostępu do ICT i wykorzystania tych technologii przez wszystkie grupy wiekowe ludności;

73. apeluje do państw członkowskich, aby w celu zapewnienia solidarności społecznej i sprostania wyzwaniom demograficznym promowały wolontariat we wszystkich grupach wiekowych oraz wzywa je do propagowania szkoleń, na jakie jest zapotrzebowanie w sektorach opieki społecznej i usług wsparcia;

74. zwraca uwagę na możliwości oferowane przez masowe otwarte kursy internetowe (MOOC) pod względem dostępu do wysokiej jakości edukacji dla wszystkich, pozwalającej na uczenie się w bardziej elastyczny i twórczy sposób oraz wspierającej równość wszystkich uczących się, a także pod względem niższych kosztów edukacji ponoszonych zarówno przez osoby uczące się, jak i uniwersytety;

75. dostrzega, że pokonanie uprzedzeń, które powstrzymują studentów od wybierania takich ścieżek edukacyjnych, które niekoniecznie są postrzegane jako drogi do osiągnięcia wysoce poważanej w społeczeństwie kariery lub cenionej pozycji ma zasadnicze znaczenie dla zwalczania bezrobocia i podniesienia atrakcyjności szkolenia zawodowego oraz uczenia się nieformalnego; podkreśla ponadto, że w czasach wysokiego bezrobocia wśród osób młodych studentów należy aktywnie informować o realnych perspektywach zatrudnienia, z jakimi wiążą się ich wybory edukacyjne; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do wspierania programów doradztwa zawodowego oraz pomocy osobom uczącym się w wyborze kariery zawodowej;

76. uważa, że wprowadzenie w życie systemów doradztwa zawodowego i rozwoju kariery jest ważnym krokiem służącym właściwemu ukierunkowaniu młodzieży w wyborze szkoły i zawodu oraz że zwiększy to ich motywację do nauki i szkolenia zawodowego;

77. zdecydowanie popiera utworzenie europejskiego obszaru umiejętności i kwalifikacji w celu osiągnięcia przejrzystości i uznawania kwalifikacji zdobytych w ramach kształcenia i szkolenia zawodowego lub szkolnictwa wyższego; proponuje rozszerzenie uznawania, w odpowiednich przypadkach, także na kwalifikacje zdobyte poza formalnym systemem kształcenia i szkolenia, co można postrzegać jako narzędzie służące upodmiotowieniu, uczestnictwu w demokracji, włączeniu społecznemu oraz jako droga w kierunku wprowadzenia lub przywrócenia obywateli na rynek pracy;

78. podkreśla znaczenie terminowego wdrażania i informowania o postępach we wdrażaniu inicjatyw mających na celu poprawę sytuacji w zakresie transgranicznego uznawania kwalifikacji w Unii, w szczególności europejskich ram kwalifikacji, europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów (ECTS) oraz europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET);

79. wzywa państwa członkowskie do opracowania porównawczych ram stopni uniwersyteckich służących za punkt odniesienia w zakresie wykształcenia i umiejętności zdobywanych w systemach edukacji;

80. nalega, by państwa członkowskie regularnie monitorowały i oceniały, z udziałem odpowiednich zainteresowanych podmiotów, czy ich system edukacji i programy nauczania objęły członków najsłabszych grup społecznych, czy udało im się zagwarantować równy dostęp do sprzyjającego włączeniu społecznemu i wysokiej jakości systemu edukacji na wszystkich poziomach i czy umiejętności zdobyte dzięki kształceniu i szkoleniu faktycznie zwiększyły szanse na

Wtorek, 22 października 2013 r.

zatrudnienie, włączenie społeczne i aktywną postawę obywatelską uczniów; wzywa także państwa członkowskie, aby jak najszybciej przystąpiły do realizacji zawartych w europejskim semestrze zaleceń dotyczących edukacji i innych zaleceń Komisji;

81. wzywa Komisję do monitorowania, czy państwa członkowskie poczyniły niezbędne kroki, aby zreformować swoje systemy edukacji w celu osiągnięcia wyżej wymienionych celów;

o

o o

82. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.
